

„Az ember mit kíván?
Á volt s a lesz szép, csak a van silány”
(Shakespeare)

KEDVES BARÁTAIM!

Jelige: „Lex minimi”

Amikor ennek a kis hírlevélnek a szerkesztését 2 évvel ezelőtt átvettem, a terjedelem megtartása mellett a belső szerkezeten is változtattam: 1-1 oldalt kapott a Múlt, a Jelen és a Jövő, „ők” diktálják a szerkesztőnek a 2-3-4. oldalakra kerülő szöveget, képeket. Nekem a múltat idézni tiszta öröm, s elismerem, hogy néha nagyobb fénybe állítom, mint a jelent és a jövőt. A diákújságírók - *Hujbert István* irányításával - arról a színes életről írnak a harmadik oldalakon, amely az iskola falain belül, valamint a tanulmányi és sportversenyeken folyik. *Fábián Gábor* igazgató úr a 4. oldalon pedig a jövő hálás és hálátlan feladatairól számol be: versenygyőzteseinkről, akik előtt fényes jövő állhat, illetve az iskola jövőjéről.

Az iskolával kapcsolatban én most a Boronkay Baráti Kör jövőjén töprengök. Bár... „a jövő nincs teljesen hatalmunkban, viszont nem áll teljességgel hatalmunkon kívül” (Epikurosz). Ez ad erőt ahhoz, hogy leírjam: mit tehetnénk most a BBK fennmaradása és főleg: erőteljesebb működtetése érdekében. Ezekre jutottam:

- 1. Az iskola múltjára vonatkozóan:**
 - elhagyott tanári sírok rendbetétele,
 - iskolai múzeum bővítése.
- 2. A jelenre:**
 - az iskolai kiadványok (remittendák) felszámolása,
 - BBK-díj alapítása évenként 1 tanuló számára.
- 3. A jövőre:**
 - tagszervezés,
 - az iskola 65. jubileumára: pályázat tanároknak, levéltári munkára.

Megjegyzem még, hogy a fentiek részletes kifejtését két oldalon elkészítettem, valamint a feladatok elvégzéséhez a Boronkay-Ujvári Alapítvány számláján megfelelő összeg található.

Szeretettel: Ujvári István
a BBK tiszteletbeli elnöke, szerkesztő

Legelső érettségizőink 60 éves osztálytalálkozásán

Jubileumi osztálytalálkozón vettek részt 2014. májusában a Gépipari Technikum egykori diákjai. 1954-ben három osztály végzett együtt, így népes kis társaságról van szó. A 91 váci tanulóból ma már csak 44-en élnek, de a mai napig szoros kapcsolatot ápolnak egymással, minden évben összefőnnek egyszer. Most is több mint 20 fő találkozott a Duna-parti vendéglőben, hogy az örömteli viszontlátás során felidézzék az együtt töltött diákévek legszebb napjait.

Kedves BBK tagok!

A Boronkay Baráti Kör Működési Rendjének megfelelően egy elnökségi ülést hívok össze. A hagyományoktól eltérően most nyílt ülést tartunk, arra minden BBK tagot hívunk és várunk.

Időpontja: 2014. október 31. péntek 15.00
Helye: Boronkay iskolaépülete, Németh L. u. 4-6.

Tervezett napirendi pontok:

- **Boronkay György és felesége síremlékének megkoszorúzása, gyertyagyújtás,**
- iskolamúzeum kérdései,
- iskolai kiadványok reklámozási és értékesítési kérdései,
- tanári sírok gondozása,
- tervezett programjaink elindítása, a szükséges döntések meghozatala, felelősök kijelölése (tehetséges boronkays diákok támogatása, ösztöndíj alapítás),

- a Hírlevél szerkesztési, postázási kérdései,
- honlapfejlesztési igények és lehetőségek egyeztetése,
- a BBK jelenével és jövőjével kapcsolatos kérdések megvitatása,
- egyébek.

Az elnökségi ülésre várunk mindenkit!

Üdvözlettel: **Fábián Gábor elnök**

A TANÁRI SZOBA HUMORÁRÓL – II. RÉSZ

Az érettségi találkozókat visszatérő kérése mindig az, hogy meséljek valamit az egykori tanárokról. Ennek örömmel teszek eleget, hiszen ilyenkor én is emlékezem. A legfrappánsabb történeteket, mondásokat gyakran előadom, hiszen mindig más a közönség, legtöbbször az 1958. és 1975. között érettségizők. Mivel e hírlevél olvasói is többségükben ezekből az évfolyamokból kerültek ki, lehet, hogy ismerős sztori is akad majd az alábbiak között, bár igyekeztem „szemezgetni” az emlékeimből. A „fiatalabbak” pedig ezeket elsőként olvashatják. Megpróbálkozom azzal is, hogy típusokat különböztessenek meg a történetek, mondások előadói között.

Frappáns mondások

– Almás Zoli kollégánk nagy sokára rászánta magát a nőülésre. Első tapasztalatait kérdezve, így válaszolt: „*Csak az tudja, hogy mi a boldogság, aki megnősült.... De akkor már késő.*”

– Egy kissé érdeses modorú kolléga került a tanári karba, akit emiatt még a műhelyoktatói gárda is bírált. Én védtem ezt a távollévőt azzal, hogy „higgyétek el, mi már a tanárban sokat csiszoltunk rajta.” Garami Karcsi válasza ez volt: „*Csiszolhatjátok ti azt csiszolópapírral, ha szekercével faragták.*”

– Mérnöktanár kollégáink nem ritkán panaszkodtak szakfelügyelőikre, még egy részben önkritikus mondást is kiegészítve, mely így szólt: „*Aki tud: alkot. Aki nem tud: tanít. Aki tanítani sem tud: az szakfelügyel.*” (A sors fintora: közülük is lett egy szakfelügyelő a 80-as években.)

– Volt egy mindenki által kedvelt portásunk, Garami Lajos bácsi, aki 1956-ban a rétsági laktanya parancsnoka volt ezredesi rangban. Tőle kérdeztük, hogyan fogadta Mindszenty bíborost, akit a felsőpetényi fogságból szállított Rétságra az egyik beosztott tisztje. Azt kérdeztem tőle, hogy „*Mindszenty elvtárs, most mit csináljak magával?*” – válaszolt Lajos bácsi.

Megállapítások, „bölcösségek”

– Nagy Dénes kovácsmester szakoktató kollégánk, aki nagy nőimádó volt: „*Az a jó nő, akivel tele van az ágy.*”

– B. Károly a nővé cseperedő fiatal lányokról: „*Már nem esik le az ágyról*” és „*Már hadra fogható.*”

– Kuthi Berci az állam szemszögéből osztályozta a szakmákat: „*Az állam vagy pénzt vagy napot ad egy szakmának. Van például Pedagógusnap meg Vasutasnap. Miért nincs Orvosnap?*”

Pellei-Kuthi párbeszéd, monológok

– K.A.: „Emil! Közös lyukas óránk van. Meg kellene innunk egy sört!” P.E. válasza: „Ketten egyet? Nem! Egy-en kettőt.”

– K.A.: (kérdés az előző) Válasz: „Hívsz vagy mondd?”

– K.A.: „Emil! Emlékszel amikor mi voltunk a forradalmi ifjak?” (Az előzmények: 1956. októberében a dísztermünkben választották meg a 10 tagú Pedagógus Forradalmi Bizottságot. A választottak között volt két kollégánk, akik 1903-as, ill. 1910-es születésűek voltak.)

– Egy országos választás utáni hétfői napon Kuthi Berci bácsi ezzel kezdte a tanárban: „Egész éjjel nem humtam le a szememet, mert izgultam a választási eredmény miatt. Reggel aztán megnyugodtam a rádiót hallgatva: 99,9%. Emil! Győztünk!” (A fiatalabb olvasóknak: ilyenféle százalékok akkor rendszeresek voltak, az említett tanárok pedig nagy kritikusai az akkori hatalomnak.)

A legfinomabbak a nyelvi lelemények, a legcsattanósabbak pedig a történetek voltak. Remélem, hogy legközelebb ezeket is olvashatjátok.

Összegejtette: U.I.

60 ESZTENDŐ VALAMENNYI TABLÓKÉPE
MEGJELENT A BORONKAY TABLÓKÖNYVE

1954-2014

Az életünk folyamán mindannyian szorosán kötődünk szülőföldünkhöz, anyanyelvünkhöz, ifjúkorunk iskolájához. Talán mindannyian egyszerre érezzük az alma mater vonzását és távolságának nosztalgiáját. E kiadvány ezért készült.

A kötet tartalmazza a Boronkayban (volt Gépipariban, Lőwyben) megjelent összes tablót az 1954-es évtől kezdődően egészen a 2014-es évig bezáródóan, iskolatörténeti adatokkal és érdekes visszaemlékező írásokkal kiegészítve.

A kötet megvásárolható az iskolában (Németh László u. 4-6., vagy Kossuth tér 1.) és a váci Lyra Könyvesházban, de utámvétellel megrendelhető az iskola honlapján is (www.boronkay.hu/kiadvanyok-tablokonyv).

Ujvári István átveszi a Tablókönyv egy sorszámozott példányát

FREISTÁK PÉTER BRONZÉRMES LETT A VILÁGBAJNOKSÁGON

Freisták Péter iskolánk 12.A végzős tanulója 2014. szeptember 27-én az Oklahomában rendezett világbajnokságon 3. helyezést ért el K2-ben, párjával Vidákovich Antallal (Totya).

Peti kilenc évesen kezdte a kajakozást, és már a kezdetekben is tehetségesnek mutatkozott. 12 évesen 3 magyar bajnoki címet tudhatott magának, aminek köszönhetően egyre motiváltabbá vált. Kisgyermekként ugyanúgy megálmodta a sikereket, nemzetközi versenyen a dobogóra való feljutást, mint a többiek.

2014-ben másodéves ifiként ült össze az UTE-ből való fiúval. Azonnal csapattá kovácsolódtak, és elindultak a síkvízi rangsorolón, ahol 1000 méteren elsők lettek. Sajnos a VB válogatón megbillent a hajó, és így másodikként értek be; ezzel lecsúszva a síkvízi világbajnokságról.

Igaz, hogy erre a versenyre készültek a legtöbbit, mégsem keseredtek el, hanem elindultak a maraton VB válogatón. Egy maratont úgy kell elképzelni, hogy a különböző korcsoportoknak a különböző távokat hatalmas köröket leeevezve kell teljesíteni, körönként egy 150 méteres szakaszon futással. (A vízből kiugorva a hajóval a kézben kell szaladni a parton kijelölt futó részen, majd a vízre tenni a hajót, beugrani és menni tovább)

A mezőnynek és társának 22,5 km-t kellett teljesíteni, és ezt a távot Petiék 10 másodperces előnnyel nyerték a válogatón. Úgy érezték, ez a „hab a tortán”, hiszen nem erre a típusú versenyre edeztek korábban, és viszonylag kevés felkészülési idővel mégis meg tudták nyerni.

Amerikába érve az időeltolódás miatt ugyan elfáradtak, de a verseny előtt lehetőség volt még kétszer edzeni, megismerkedni a pályával, vízzel. A

verseny az Oklahoma folyón volt megtartva, aminek a folyását szabályozták, így a Duna hullámos és gyorsfolyású vize után Petiéknek könnyű dolguk volt. Már akkor érezték, hogy minden rendben.

A verseny napján, (ottani időjárás szerint fél 10, nálunk fél 5-kor) a páros, egy másik magyar egységgel és 20 másik nemzetiségű hajóval rajthoz állt. Petiék a rajtot elrontották, így az első bolyt követve, a másodikat vezették. Az első bolyból folyamatosan lemorzsolódtak a versenyzők, ezért elől végül egy magyar és egy dél-afrikai páros maradt; őket követték Petiék szorosán egy dán ellenféllel.

A 22,5 km-es táv végén Petiéknek finiselnie kellett a dánokkal a dobogó harmadik helyéért. A fáradságot és fájdalmat nem érezve, a holtpontra átküzdötték magukat, és pontosan 1 óra 33 perc 38 másodperccel a rajtot követően, Petiék hajója harmadikként futott be a célba, őket követte fél másodperccel a dán páros, majd a többiek.

A célban Totya hátranyúlt egy paciért, és a boldog páros végre fellelegezhetett. A dobogó tetejére az eredményhirdetésen végül a dél-afrikai páros állhatott fel, a második fokra a magyar páros, a harmadikra Peti és Totya.

Mint később elmondta, Peti nagyon boldog volt, hogy bebizonyíthatta, képes eljutni a világbajnoki dobogóra. És külön öröm, hogy képviselhet hazánkat egy világbajnokságon.

A sportolónak célja az U23-ba való felzárkózás, és a síkvízi 1000 méteren további nemzetközi sikerek elérése. A továbbiakhoz elég motiváció most az ifi pályafutás végére szerzett bronzérem.

Mint magán ember, elsősorban szeretne leérettségizni. Tanulmányait nem tudja egyelőre, hol

folytassa tovább. Kilitásban van előtte a műszaki egyetem vegyészmérnöki kara, de nem hagyja figyelmen kívül a külföldön való továbbtanulást sem.

Péter jellepes üzenete az iskoláknak: „*Örülök, hogy ebben az iskolában tanulhatok, és hogy itt támogatják a sportot, sportolókat. Köszönöm az igazgatóknak, tanároknak, hogy támogatnak, lehetőséget adnak a versenyzésre, és segítenek az iskolai anyag pótlásában. Tanulás mellett is lehet eredményesen sportolni!*”

Továbbá szeretné megköszönni a támogatást, anyukájának, Kertész Ibolyának, aki mindenben támogatta őt, edzőjének, *Makrai Csabának*, aki nagyon sok mindenben segítette őt, hogy eljuthasson ideig, és a párja edzőjének, *Gannoruwa Leventének!*

Nagy Zsuzsanna 11.A

Antal és Péter

Vác Város Kiváló Diákjai – 2014

Flamich Gergely, kitüntetett diákunk, jelenleg Skóciában tanul, *Ürmösi Ádám*, *Bicsár Rozália*, *Kalácska Eszter*, *Gábor János*, *Arany-Tóth Áron* és *Fábián Gábor* igazgató.

SIKEREK SZEMPONTJÁBÓL JÓL KEZDŐDŐ ÉV, EGYÉBKÉNT ...

SPORT

Kiválóan szerepeltek a boronkays sportolók az éppen soros Pest megyei Diákolimpiai versenyeken, hiszen szinte minden csapatversenyen nyertünk, amiben indultunk, de az országos döntőkön is kiválóan szerepeltek tanítványaink

Duatlonban (futás-kerékpározás-futás) Dabason rendezték a megyei fordulót, ahol első helyen végeztek: VI. korcsoportos lányok a „B” kategóriában, VI. korcsoportos fiúk az „A” és a „B” kategóriában egyaránt, és másodikak lettek az V. korcsoportos fiúk a „B” kategóriában. E mellett hatan állhattak dobogóra egyéniben is: *Kovács Kornél* (1), *Boroncok Bence* (2), *Nagy Eszter* (2), *Luczó Gergő* (2), *Pattantyús Márk* (3), *Winternitz Máté* (3).

Az országos döntő Rádpusztán volt, ahol a VI. korcsoportos fiúk megnyerték az „A” és „B” kategóriát is. Az V. korcsoportos fiúk és a lányok egyaránt a 3. helyen zártak. Egyéniben *Kovács Kornél* (6.), *Bácskai Máté* (7.), *Ósi Eszter* (4.) és *Csáki Ákos* (4.) szereztek még plusz pontokat az iskolák közti versenyben. Felkészítő tanáraik *Maloviczki Sándor* és *Nagy Péter* voltak.

Atlétikai ügyességi csapatversenyek mindkét köre Budapesten volt. Ebben a kategóriában ugyan egyéniben nem lehetett érmeiket nyerni, de versenyzőinket kárpótolta a csapatban és váltókban elért sikerek, hiszen tényleg mindent nyertünk, amiben indultunk. Lányok: 4x800 méteres váltó, svédváltó, gerelyhajító csapat, magasugró csapat. Fiúk: 4x1500 m-es váltó, svédváltó, távolugró csapat.

Az országos döntő a Puskás Stadionban volt, ahol a lányaink lettek a legeredményesebb csapat, amiért két kupát is átvehettek. Ez nem meglepő, hiszen győzött a súlylökő, a magasugró- és a gerelyhajító gárdánk is, de szép eredmény a 4x800-as váltó 7. és a svédváltó 11. helyezése is. A fiúk távolugrásban az 5. és svédváltóban 6. helyekkel szereztek értékes pontokat az iskolák közötti versenyben. Felkészítő tanáraik: *Pajor Ferencné* és *Niedermüllerné Karcag Ildikó* voltak.

TUDOMÁNY

A tudomány terén is folytatódtak a szép hagyományok, országos szintű elismeréseket vehettek át október folyamán:

Kutasi Zsuzsanna tanárnő a „Kémia Oktatásért” díjat,

Tóthné Brassói Hilda a fizika területén nyújtott teljesítményéért, az eredményesen szereplő diákok felkészítéséért Pro Progressio egyéni díjat,

Boronkay iskola is PRO PROGRESSIO (A Tudományért) díjat vehet át a több éve folyamatosan és magas színvonalon nyújtott tudományos szintű kutató és felkészítő munka elismeréseként az intézményi kategóriában,

Jendrék Miklós a „Színpadon a természettudomány” rendezvénysorozaton bemutatott fizika kísérleteivel érdemelte ki a fődíjat, melynek egyik következménye, hogy a Londonban a nemzetközi konferencián e témában ő fogja képviselni Magyarországot 2015. nyarán.

Sőt, két diákunk is csatlakozott ezen hónapban a listához:

Pintér Brigitta Bolyai-díjat vehetett át tudományos kutatómunkája elismeréseként

Pölcz Kinga MOL különdíjban részesült a sporttevékenysége elismeréseként (ami ugyan nem tudományos munka, de természetesen rá is büszkék vagyunk)

Sikeres atléta lányaink

A JÖVŐ...?

Szóval, sikerek szempontjából jól kezdődött az év, egyébként sajnos nem sok pozitív dolog mondható el. A nyáron csak olyan karbantartási feladatokat tudtunk elvégezni, amelyek az anyagokat az Alapítványunk megvette. Ilyenekre és oktatási célokra május óta egy fillért sem kaptunk. A tanévet is csak úgy tudtuk viszonylag problémamentesen elkezdni, hogy az Alapítványunk minden munkaközösségnek adott 30.000 forintot táblafilcre, táblakrétára, tanári kézikönyvre és hasonló dolgokra.

Ismerjük a mondást, miszerint: „*Ami nem öl meg, az megerősít!*” Hát, mi már brutálisan erősek vagyunk. Szeretnénk egy kicsit gyengülni, azaz legalább a minimális anyagokat és eszközöket megkapni az elfogadható színvonalú oktatáshoz.

SOHA ILYEN FONTOS SZEREPE NEM VOLT AZ ALAPÍTVÁNYUNKNAK, EZÉRT KÉREM, AKI TUDJA, TÁMOGASSA AZT!

Fábíán Gábor igazgató

Diákolimpikon gerelyhajító csapatunk

Kiadja: Boronkay György Műszaki Szakközépiskola
Székhelye: 2600 Vác, Németh L. u. 4-6.
Telefon: 27/317-077 e-mail: boronkay@vac.hu
Felelős kiadó: Fábíán Gábor
Felelős szerkesztő: Ujvári István
Archívum: <http://boronkay.hu/hirlevelek>
Lapterv, tördeles: Boronkay Arculat Stúdió